

Le Premier

Nima Zaare Nahandi

“Let us begin with the simplest... the cultural phenomena consist of bodily movements, and of the environmental modifications resulting by these movements.¹”

“Le Premier” series, which consists of three pieces, the eponymous “Le Premier”, “Rearrangement”, and “Techmeria”, articulates, in a schematic manner, essential moments in the evolution of human cognitive capacities; fundamental aptitudes such as abstraction, language and the creation of culture. The visual elements refer to essential notions in the course of this narrative.

Le Premier²

The first piece in the series, eponymously titled “Le Premier”, symbolizes the emergence moment of a human being in a territory and its appropriation. He is perceived in a thinking position, meditating to have an effect on the environment. This image is composed of two visual elements that refer to two key concepts: “common ancestor” and “territory”.

Following the linguistic reference of the word “human”, which refers to the universal notion of humans without any particular association to a specific gender, culture, ethnicity or geography, the figure represents the scheme of the “common ancestor”; a notion that exists in any group of humans from a tribe to large groups of societies that share the same cosmic ideology. Each group defines a common ancestor who has generated them as well as their culture and ways of doing things. He is an archetype and their prototype. I wish to cite an example of the narrative of a common ancestor from the Baruya tribe taken from *Au Fondements des Sociétés Humaines* by Maurice Godelier:

“... I am the central pole of this house, you are under me, I am the first and the first name of yours, now, will be mine, Baruya.”

The figure in “Le Premier” series is the theoretical and generalized representative of the notion of common ancestor recurring in the majority of human groups.

The other visual element, i.e. the tree trunk, embodies the notions related to space and time: “territory” and a “measure of time”. This tree, whose life spans millennia, represents a materialized manifestation of time. It functions as a metaphorical bar of a fraction of time. Its placement in the invisible ground (the white of the paper) designates an abstract notion of territory.

“...We primarily claim the appropriation of a portion of nature. In other words, a territorial group becomes a ‘society’ when a certain number of groups and individuals claim to reproduce together on the same territory...³”

¹ *La Contagion des idées*, Dan Sperber. 1996.

² Zaare Nahandi, Nima. *Le Premier*. 2017. Drawing Pencil and Fine Art Inkjet Archival Print on Canson Infinity Edition Etching Rag 310gsm. 150x225cm.

³ *Au Fondement des Sociétés Humaines. (La famille et la parenté)*, Maurice Godelier. 2010.

The trunk is like a witness for Le Premier's course of evolution; the plants populated the surface of the primordial earth, serving as a cradle for humanity by housing the first humans and by witnessing the formation of the elementary structures of their societies.

Rearrangement⁴

The second piece of the series, titled "Rearrangement", symbolically reflects the agricultural revolution and its consequence: the advent of culture. The adoption of agriculture is linked with the emergence of esthetic activities due to the liberation of time by agricultural productivity. All the mental faculties are engaged in the cultural process⁵. Culture, which is the result of mental procedures engaging language, memory, reason and imagination, will have, as a consequence, the reorganization of the environment, i.e. nature. Henceforth, cultural selection acts alongside natural selection to transmit ideas and practices by means of language.

The date palm is one of the plants which humans participate in its pollination, to optimize an otherwise-solely-wind-dependent process. By the symbolic act of separating the dates from the bouquet, "Le Premier" plans and modifies the natural trajectory that a date would follow in lack of human intervention. This will also result in an ethical code for the ground and its repartition among humans. The cultivation of the earth gives an order to the vegetal reproduction, which evokes the manner that humans organize their societies according to their relations and kinship.

"If nature leaves alliance to chance and the arbitrary, it is impossible for culture not to introduce some sort of order where there is none. The prime role of culture is to ensure the group's existence as a group, and consequently, in this domain as in all others, to replace chance by organization."⁶

In this image, a profile of Le Premier's face is seen with an emphasis on his gaze, referring to his power of visual analysis; i.e. a sign of cognitive activity.

Techmeria⁷

This piece reflects a visual scheme of the mechanism of "cultural selection" which acts on cultural products and human knowledge, and in particular, the "concepts".

"Firstly, there are the certain signs, which are called *Techmeria* in Greek. Like respiration is the sign of life in animals."⁸

Language is one of the most important vehicles for the transmission and propagation of notions and cultural products. Phenomena (beings, objects, etc.) are symbolized through cognitive procedures resulting in the formation of concepts. These concepts are communicated and transmitted by means of language. In the course of these transmissions between

⁴ Zaare Nahandi, Nima. *Rearrangement*. 2018. Drawing Pencil and Fine Art Inkjet Archival Print on Canson Infinity Edition Etching Rag 310gsm. 150x225cm.

⁵ *The Strange Order of Things*, Antonio Damasio. 2017.

⁶ *Elementary Structures of Kinship*, Claude Lévi-Strauss. 1949.

⁷ Zaare Nahandi, Nima. *Techmeria*. 2020. Acrylic Paint and Fine Art Inkjet Archival Print on Saunders Waterford Aquarell Watercolor Paper 300gsm. 150x225cm.

⁸ *La Logique Ou l'Art de Penser*, Antoine Arnauld, Pierre Nicole. 1662.

individuals, and to a larger extent between generations, concepts may undergo transformations or mutations compared to their original concept.

It is clear that a precise temporal demarcation for the emergence or the creation of a concept is impossible to determine. However, in this piece, the creator of a concept is symbolically at the origin of its conception. The linguistic concept transmitted in the series is not a particular concept, but it is rather the general word “concept” itself, which is the ontological category englobing all concepts.

In order to visually represent a linguistic entity without using written or spoken language, I have employed sign language. This means of communication appears naturally in the community of those with their hearing impaired, especially early among children; a particular case being the children of Nicaragua⁹. Hence, it is not an artificial language, but rather a phenomenon which emerges in a natural environment.

In the piece, a general figure of the “conceptor” is presented. Using sign language, he forms the sign for the word “concept”. A series of contiguous figures are presented where each figure represents a generation and thereby a link in the transmission chain.

The steps of transmission create a concept chain in reference to “communication chain”¹⁰, and the conceptor who is at the chain’s origin and is inseparable of his concept, degrades on the course of a replication procedure. During each step, the conceptor is gradually reduced and at the final step, only the concept subsists, as incarnated by the hand.

The tree trunk has been photographed at different moments of the year, always from the same point of view. Slight fluctuations of light are visible in each piece. This choice reflects the relative immobility of plants compared to the mobility of humans and animals.

“The plant does not cross through the space... It doesn't come to the human...
It is there: witness, suggestion, proposition, patient offer.”¹¹

⁹ *La Cognition*, Thérèse Collins, Daniel Andler, Catherine Tallon-Baudry. 2018.

¹⁰ *La Logique des Noms Propres*, Saul Kripke. 1982.

¹¹ *La plante compagne*, Pierre Lieutaghi. 1999.

«نخستین»

نیما زارع نهندی

«خوب است با ساده‌ترین چیز آغاز کنیم... پدیده‌های فرهنگی متشکل از حرکت‌های بدن، و دگرگونی‌های پیرامونی حاصل از این حرکت‌ها هستند.^۱»

مجموعه‌ی «نخستین» که شامل سه قطعه‌ی «نخستین»، «بازآرایی»، و «تکمیریا»، است، به صورتی کلی، لحظاتی اساسی در تکامل قوای ادراک بشری را نمودار می‌کند؛ یعنی توانایی‌هایی بنیادی مثل انتزاع، زبان، و آفرینش فرهنگ. عناصر بصری در این مجموعه، به مفاهیم اساسی روایت کنونی ارجاع دارند.

نخستین^۲

اولین قطعه‌ی این مجموعه، که همانم خود آن است، به شکلی نمادین بیانگر لحظه‌ی پیدایش انسان در یک قلمرو و تصرف آن است. در این قطعه، او در حالتی اندیشمند دیده می‌شود، گویی درباره‌ی قصد خود برای اثرگذاری بر محیط تأمل می‌کند. ترکیب‌بندی، حاوی دو عنصر تصویری است که به دو مفهوم کلیدی ارجاع می‌دهند: «نیای مشترک» و «قلمرو».

چنان که واژه‌ی «آدمیزاد» به شکلی جهان‌شمول و فارغ از جنسیت، فرهنگ، قومیت یا جغرافیا، به طور مشخص به انسان در فراگیرترین معنای آن اشاره دارد، فیگور انسانی تصویرشده نیز، نماینده‌ی آن «نیای مشترک» آدمیزاد است؛ مفهومی که در همه‌ی جوامع انسانی حضور دارد؛ از یک قبیله گرفته تا اجتماع و جامعه‌ای که اندیشه‌های مشترکی درباره‌ی هستی دارند. هرکدام از این گروه‌ها، برای خود نیایی مشترک قائل‌اند که سرچشمه‌ی آنان و فرهنگ و راه و رسم‌شان است. او یک کهن‌الگو و نمونه‌ای اولیه است. اینجا، از خلال «بنیان‌های جوامع انسانی» اثر موریس گودلیه، به روایتی درباره‌ی نیا و نسب مشترک که مربوط به قبیله‌ی بارویا است اشاره می‌کنم:

«...من ستون مرکزی این خانه‌ام، شما تحت من هستید، من نخستین‌ام و اکنون، نخستین نام شما نیز، از آن من خواهد بود، بارویا.»

فیگور مجموعه‌ی «نخستین»، صورتی نگرشی و تعمیم‌یافته از همین مفهوم نیای مشترک است که در بیش‌تر جوامع انسانی دیده می‌شود.

عنصر تصویری دیگر، یعنی کُنده‌ی درخت، تجسّدی از مفاهیم مربوط به زمان و مکان است: «قلمرو» و «سنجش زمان». این درخت چندهزارساله، به شکلی کنایی، صورتی مادی از زمان است. کارکرد آن، چنان مقیاسی استعاری از مقطعی از زمان است. قرارگیری‌اش در زمین نامرئی (سطح سپید کاغذ) نشان از مفهوم انتزاعی قلمرو دارد.

«...ما عموماً ادعا بر از آن خودسازی بخشی از طبیعت داریم. به عبارت دیگر، هرگاه تعداد مشخصی از افراد و دسته‌های انسانی در قلمرویی مشترک به تولید مثل می‌پردازند، یک گروه محلی تبدیل به یک «جامعه» می‌شود...^۳»

^۱ *La Contagion des idées*, Dan Sperber. 1996.

^۲ Zaare Nahandi, Nima. *Le Premier*. 2017. Drawing Pencil and Fine Art Inkjet Archival Print on Canson Infinity Edition Etching Rag 310gsm. 150x225cm.

^۳ *Au Fondement des Sociétés Humaines (La famille et la parenté)*, Maurice Godelier. 2010.

کُنده‌ی درخت همانند شاهده‌ی بر مسیرِ تکامل «نخستین» است؛ در آغاز، سطح زمین پوشیده از گیاهان بود که چون گهواره‌ای برای انسان شدند، و ابتدا به نخستین انسان‌ها مسکن داده و سپس شاهد شکل‌گیری ساختارهای مقدماتی جوامع او بودند.

بازآرایی^۴

دومین قطعه‌ی مجموعه، بازتابی نمادین از انقلاب کشاورزی و دست‌آورد آن است: پیدایش فرهنگ. میان به‌کارگیری فنون کشاورزی و ظهور فعالیت‌های متأثر از فراغت، پیوندی مشخص وجود دارد، چرا که توسعه‌ی کشاورزی و کشت محصول، انسان را از زمان خلاص کرد. همه‌ی قوای ذهنی در فرآیندهای فرهنگی نقش دارند.^۵ فرهنگ، که نتیجه‌ی رویه‌هایی ذهنی و شامل زبان، حافظه، منطق و تخیل است، خود محصولی دیگر دارد و آن بازچیدن و تجدید آرایش پیرامون، یعنی طبیعت، است. بنابراین، انتخاب فرهنگی در کنار انتخاب طبیعی در انتقال اندیشه‌ها و فعالیت‌های انسانی از طریق زبان نقش دارد.

نخل خرما یکی از گیاهانی است که انسان در گرده‌افشانی آن مشارکت کرده، و با این کار، فرآیندی را که به صورت طبیعی تنها بر وزش باد تکیه دارد، بهینه‌سازی می‌کند. «نخستین»، با عمل نمادین چیدن دانه‌های خرما از خوشه، مسیر طبیعی خرما را به شکلی برنامه‌ریزی شده تغییر می‌دهد؛ مسیری که در صورت عدم مداخله‌ی انسان متفاوت می‌بود. چنین عملی، در عین حال، منجر به شکل‌گیری قواعدی برای بهره‌برداری از زمین و تقسیم آن میان انسان‌ها خواهد شد. کشت‌کردن زمین همانند برپا کردن یک نظام برای تولید محصول است، و چنین نظامی هم بر سازمان‌دهی جوامع انسانی بر اساس ارتباط و خویشاوندی آنان تأثیر می‌گذارد.

«حال که طبیعت، پیوستگی و اتحاد میان جوامع و افراد را مشخص نکرده و آن را به اقبال و اختیار واگذار کرده باشد، حتماً این فرهنگ خواهد بود که در جایی که مقام و مرتبه‌ای در کار نیست، نوعی سلسله‌مراتب به وجود آورد. نقش اصلی فرهنگ این است که از بقای یک گروه به شکل گروهی اطمینان حاصل کند، و در نتیجه، در این حوزه و البته هر حوزه‌ی دیگری، سازمان‌یافتگی را بر جای عنصرهای تصادفی جایگزین کند.»^۶

در این قطعه، نیم‌رخ «نخستین» را با تأکیدی بر نگاه خیره‌ی او می‌بینیم، که اشاره‌ای است به قدرت او در تحلیل بصری و نشانی از فعالیت قوای شناختی او.

تکمریا^۷

این قطعه، نمایشی از ساز و کار «انتخاب فرهنگی» است که بر بستر محصولات فرهنگی و دانش انسانی، و به طور خاص «مفاهیم»، کار می‌کند.

«در ابتدا، نمادهایی قطعی هستند که در زبان یونانی به آن‌ها «تکمریا» گفته می‌شود. چنان‌که تنفس نمادی از حیات در حیوانات است.»^۸

4 Zaare Nahandi, Nima. *Rearrangement*. 2018. Drawing Pencil and Fine Art Inkjet Archival Print on Canson Infinity Edition Etching Rag 310gsm. 150x225cm.

5 *The Strange Order of Things*, Antonio Damasio. 2017.

6 *Elementary Structures of Kinship*, Claude Lévi-Strauss. 1949.

7 Zaare Nahandi, Nima. *Techmeria*. 2020. Acrylic Paint and Fine Art Inkjet Archival Print on Saunders Waterford Aquarell Watercolor Paper 300gsm. 150x225cm.

8 *La Logique Ou l'Art de Penser*, Antoine Arnauld, Pierre Nicole. 1662.

زبان یکی از مهم‌ترین عوامل انتقال و نشر مفاهیم و محصولات فرهنگی است. پدیده‌ها (موجودات، اشیاء، و دیگر چیزها) در اثر رویه‌های شناختی تبدیل به نماد شده، و در نتیجه، مفاهیم شکل می‌گیرند. این مفاهیم از راه زبان بیان می‌شوند و انتقال می‌یابند. ممکن است طی چنین انتقال‌هایی میان افراد، و در مقیاس بزرگ‌تر، میان نسل‌ها، مفاهیم دستخوش تغییر یا دگرگونی شده، نسبت به معنای اولیه‌شان تفاوت یابند.

روشن است که تعیین زمان دقیق برای پیدایش یا شکل‌گیری یک مفهوم، کاری غیرممکن است. با این وجود، در این قطعه، به گونه‌ای نمادین، آفریننده‌ی مفهوم درست در لحظه‌ی آفرینش آن قرار گرفته است. مفهوم زبانی مورد اشاره در این مجموعه، مفهوم خاصی نیست، بلکه خودِ واژه‌ی عام «مفهوم» است؛ یعنی آن دسته‌ی هستی‌شناسانه‌ای که همه‌ی مفاهیم را دربرمی‌گیرد.

برای تصویرکردن یک موجودیت زبانی، آن هم بدون استفاده از زبان نوشتار یا گفتار، از زبان اشاره استفاده کرده‌ام. این روش ارتباطی به طور طبیعی در جوامع ناشنویان توسعه می‌یابد، خصوصاً در میان کودکان؛ چنان‌که یک نمونه‌ی چشمگیر، کودکان نیکاراگوئه هستند.⁹ به این ترتیب، این زبان یک زبان مصنوع نیست، بلکه پدیده‌ای است که در یک محیط طبیعی ظهور می‌کند.

در این قطعه، یک فیگور عام از «آفریننده‌ی مفهوم» ارائه شده است. او به زبان اشاره، نمادِ واژه‌ی «مفهوم» را نشان می‌دهد. تعدادی فیگور در مجاورت یکدیگر دیده می‌شوند و هرکدام نمادی از یک نسل، و بنابراین یک حلقه از زنجیره‌ی انتقال هستند.

مراحل انتقال، یک زنجیره‌ی مفاهیم ایجاد می‌کنند که به «زنجیره‌ی ارتباطی»¹⁰ اشاره دارد. در این زنجیره‌ی مفاهیم، آفریننده‌ی مفهوم که در سرآغاز زنجیره قرار گرفته و از مفهومی که می‌آفریند جدایی ناپذیر است، در طول رویه‌ی تکثیر متدرجاً کم‌اهمیت می‌شود. در هر مرحله، آفریننده‌ی مفهوم محوتر شده و در مرحله‌ی پایانی، تنها خودِ مفهوم، که با دست مجسم شده، باقی می‌ماند.

کُنده‌ی درخت در زمان‌های مختلفی از سال عکاسی شده، اما زاویه‌ی دید یکسان مانده است. تغییرات جزئی در نور را می‌توان با مقایسه‌ی تصاویر در سه قطعه مشاهده کرد. این تغییرات به بی‌حرکتی گیاهان در قیاس با تحرک انسان و حیوان اشاره دارند.

« گیاه در مکان حرکت نکرده و از آن عبور نمی‌کند... او سوی انسان نمی‌آید... او آنجاست: چنان

شاهدی، اشاره‌ای، پیشنهادی، یا پیشکش‌ی صبورانه.¹¹ »

⁹ *La Cognition*, Thérèse Collins, Daniel Andler, Catherine Tallon-Baudry. 2018.

¹⁰ *La Logique des Noms Propres*, Saul Kripke. 1982.

¹¹ *La plante compagne*, Pierre Lieutaghi. 1999.